

132 1) Siden Fællesskabets oprettelse har Kommissionen draget stor nytte af utallige konsultationer med centralbanklederne fra fællesmarkedslandene, som desuden med regelmæssige mellemrum har holdt møder under. Den internationale Banks auspicer. Kommissionen er ikke desto mindre af den opfattelse, at det ville være nyttigt for alle implicerede, om Fællesskabets specielle monetære problemer — og almindelige monetære problemer fra et fællesskabssynspunkt — blev holdt under konstant opsyn af et råd sammensat af lederne af de seddeludstedende banker i fællesskabslandene i det omfang, disse spørgsmål falder ind under centralbankernes kompetence. Der bør endvidere oprettes en stedfortræderkomité.

Når det drejer sig om spørgsmål, som falder ind under såvel centralbankernes som regeringernes område, kunne der arrangeres møder under Ministerrådets auspicer med deltagelse af finans- eller økonomiministre og centralbanklederne. Uofficielle møder mellem den samme kreds af personer vil fortsat kunne afholdes, som det har været tilfældet siden 1959. Den monetære Komité vil kunne forberede ministrenes og bankledernes beslutninger.

133 2) Vigtige pengepolitiske beslutninger bør, inden de bringes i anvendelse, diskuteres inden for de organer, som er nævnt ovenfor. Det vil især dreje sig om enhver vigtig beslutning vedrørende pengeforsyningen i et af medlemslandene; ændringer i diskontoen i et af medlemslandene; ændringer i diskontoen og i renten for korte lån i øvrigt, minimumsdækningsregler, maksimumsgrænser for genbelåning, politik vedrørende centralbankens obligationskøb eller -salg i det åbne marked o. s. v. Forudgående konsultation bør også bringes i anvendelse, hvor en centralbank yder forskud til regeringen, eller i tilfælde af ændringer i forholdet mellem én fællesskabsvaluta og de øvrige, en mulighed, man ikke helt kan se bort fra i overgangsperioden.

Kommissionen er klar over dette forslags delikate karakter under hensyn til behovet for den strengeste hemmeligholdelse. Kommissionen er ikke desto mindre af den opfattelse, at en sådan forudgående konsultation vil være mulig, hvis den — i de vigtigste tilfælde — kun omfatter én person

pr. land, én repræsentant fra Kommissionen og én sekretær.

Smidige fremgangsmåder vil kunne udarbejdes. I vigtigere tilfælde, hvor der skal træffes omhyggelig beslutning, vil det formentlig være tilstrækkeligt — for at konsultationen kan siges at have fundet sted — for et land at drøfte med sine partnere og Kommissionen de almindelige retningslinjer for landets pengepolitik og de foranstaltninger, det foreslår at træffe i en given periode, forudsat at oplysningerne er præcise og den tidsmæssige anvendelse relativt kort. I andre tilfælde, hvor mindre vigtige beslutninger er involveret, vil en procedure med forudgående undersøgelser formentlig være tilstrækkelig, og en udveksling af synspunkter vil kunne ske alene på Kommissionens eller et andet medlemslands anmodning.

134 3) Systemet med forudgående konsultation, som vil kunne gennemføres ved midten af 1963, vil naturligvis — for de samme spørgsmål — udvikle sig til et system med henstillinger, som de øvrige medlemslande vil rette til det medlemsland, som agter at bringe visse foranstaltninger i anvendelse for egen regning, og når som helst de skønner det nødvendigt. Den monetære Komité har i realiteten allerede indskibet sig i en sådan ordning.

135.4) Med hensyn til de monetære forbindelser med tredielande er Kommissionen enig i Den monetære Komités synspunkt, at der nødvendigvis må ske en forudgående konsultation inden for Fællesskabet, førend et medlemsland søger tilflugt til de faciliteter, der tilbydes af Den internationale Valutafond. Kommissionen føler i det hele taget, at en fælles holdning bør indtages vedrørende alle vigtige beslutninger i internationale organisationer, hvad enten de vedrører medlemslande eller tredielande. Den føler også, at der er behov for at harmonisere centralbankernes politik med hensyn til valutaresserver, på hvilke det nuværende monetære system i høj grad bygger. Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at medlemslandene skal indtage en fælles holdning med hensyn til det nuværende monetære system og enhver reform, som måtte blive overvejet.

Af de henstillinger, som er nævnt i foregående paragraf, vil de første tre straks